การผลิตสุกรพันธุ์แท้ในประเทศไทย

โดย

ประเสริฐ ยุทธวิสุทธิ

□

นับตั้งแต่ทางราชการเริ่มงานปรับปรุงพันธุ์สุกรของประเทศ โดยการผลิตพ่อสุกรพันธุ์แท้ลาร์จไวท์และดูร็อคเจอร์ซี่ จำหน่ายให้เกษตรกรนำไปใช้ผสมกับแม่สุกรทั่ว ๆ ไป เพื่อให้ได้สุกรสำหรับส่งตลาดที่มีคุณภาพดีขึ้นนั้น งานในด้านเกษตรกรนั้นมิใช่ว่าจะทำเฉพาะการจำหน่ายพ่อพันธุ์เท่านั้น จำเป็นต้องให้เกษตรกรมีความรู้ในด้านการผสมพันธุ์ ด้านการเลี้ยงดู การสุขาภิบาล เรือนโรงและส่วนผสมของอาหารไปพร้อม ๆ กัน เพราะพันธุ์สุกรยิ่งดีขึ้นเพียงใดผลที่ได้จะเลวลง ถ้าสภาพสิ่งแวดล้อมอันหมายถึงการเลี้ยงดูสภาพเรือนโรงและอาหารไม่ดีขึ้น ในด้านของการผสมพันธุ์นั้น หากเกษตรกรนำพ่อพันธุ์ลาร์จไวท์ไปใช้ผสมแล้วเก็บลูกไว้ทำพันธุ์ต่อไป เกษตรกรก็จำเป็นต้องจัดหาพ่อพันธุ์ดูร็อค ๆ มาใช้เป็นพ่อพันธุ์สำหรับผสมต่อไปเพื่อให้ได้ลูกที่แข็งแรงเลี้ยงง่าย และลูกชั่วต่อไปที่จะเก็บไว้เป็นแม่พันธุ์จะได้ให้ลูกดกด้วย ในด้านการเลี้ยงดูนั้นเกษตรกรที่สนใจนอกจากจะขอคำแนะนำทั้งทางจดหมายทางหนังสือคำแนะนำ ยังมีจำนวนไม่น้อยที่ไปขอรับฝึกงานจากสถานีบำรุงพันธุ์สัตว์ บางรายก็ไปติดต่อขอดูและขอฝึกจากศูนย์บำรุงพันธุ์สุกรที่ปฏิบัติงานได้ผลดี

การผลิตสุกรพันธุ์แท้ซึ่งเป็นหัวใจของงานปรับปรุงพันธุ์สุกรของเกษตรกรนั้น จัดทำในสถานีบำรุงพันธุ์สัตว์ของทางราชการและศูนย์บำรุงพันธุ์สุกรซึ่งดำเนินงานโดยเอกชน เพื่อที่จะทราบผลการผลิตซึ่งรวมถึงความรู้ความสามารถของผู้ผลิต สภาพสิ่งแวดล้อมและภาวะเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต จึงได้กำหนดแบบการรายงานผลการผลิตสุกรพันธุ์แท้ของสถานีบำรุงพันธุ์สัตว์และศูนย์บำรุงพันธุ์สุกร ให้กรอกรายงานไปสำหรับจะได้เก็บรวบรวมเพื่อใช้เป็นแนวทางแก้ไขการผลิตของเกษตร

ตารางสรุปผลการผลิตสุกรพันธุ์แท้ในประเทศไทย ปี 2479–2512

พันธ์ / ปี	จำนวนครอก	จำนวนเกิด	น้ำหนักเกิด	3 สัปดาห์		8 สัปดาห์		คำแนน (20)	ระยะต่อครอก	
				จำนวน	น้ำหนัก	จำนวน	น้ำหนัก		ครอก	วัน
ลารจ์ไวท์										
2497–2501	120	7.2	–	–	–	4.8	–	–	–	–
2503–2504	164	8.7	–	–	–	7.0	77.1	14.9	49	192.3
2505	246	9.5	11.5	7.6	37.3	7.3	86.3	16.0	118	186.2
2506	142	9.8	13.3	8.4	37.2	8.2	97.7	16.8	73	202.2
2507	177	9.4	12.4	8.9	43.1	7.4	93.4	16.2	102	210.2
2503–2507	729	9.4	12.2	8.2	39.1	7.5	88.2	–	342	195.0
2508	181	9.6	13.0	8.4	46.2	8.0	106.6	16.9	105	191.0
2509	183	8.2	10.9	7.7	39.8	7.3	97.9	15.3	108	198.5
2510	101	9.3	12.7	8.7	45.1	8.5	107.7	16.6	63	227.0
2511	163	9.1	11.5	8.0	39.4	7.8	92.7	15.6	80	216.5
2512	155	9.4	12.1	8.3	39.9	8.3	98.0	16.3	126	222.6
2508–2512	783	9.1	12.0	8.2	41.9	7.9	101.1	–	482	209.9
ดูร็อคเจอร์ซี่										
2497–2501	198	7.0	–	–	–	5.0	–	–	–	–
2503–2504	237	8.8	–	–	–	6.4	70.4	13.4	69	215.9
2505	260	9.3	9.9	6.0	27.7	6.8	75.4	12.1	157	201.5
2506	131	8.8	10.2	8.2	32.6	7.2	77.9	15.0	64	204.5
2507	254	8.3	12.0	7.2	28.1	6.4	65.8	14.1	142	199.0
2503–2507	882	8.8	10.8	6.9	28.9	6.6	71.7	–	432	203.4
2508	209	8.1	10.3	7.0	30.2	6.7	73.9	15.2	132	191.0
2509	168	7.6	9.3	5.9	28.8	5.8	70.8	12.6	100	233.8
2510	154	8.1	9.9	7.0	31.7	6.8	74.8	14.6	83	218.4
2511	145	8.1	9.9	7.3	35.4	7.2	91.5	14.4	74	227.0
2512	126	7.5	9.8	6.8	31.0	6.6	79.3	13.1	107	252.7
2508–2512	802	7.9	9.9	6.8	31.3	6.6	77.5	–	496	222.9

กรและการวางแผนการผลิตของทางราชการได้ถูกต้อง ทั้งทางด้านวิชาการและการบริหาร ตัวเลขที่ได้รับนั้นเริ่มแต่ปี 2505 เป็นต้นมา ดังตารางสรุปผลการผลิต

จากตารางสรุปผลการผลิตนี้เราได้อะไรหรือรู้อะไรบ้างย่อ ๆ ดังนี้

1. การผลิตสุกรของเกษตรกรต้องการพ่อสุกรพันธุ์แท้สำหรับใช้ผสมพันธุ์ประมาณปีละ 1200 ตัว ซึ่งถ้าเฉลี่ยการใช้พ่อเพียง 3 ปี ก็จะมีพ่อสุกรใช้อยู่ประมาณ 3500 ตัว หากสถานีบำรุงพันธุ์สัตว์และศูนย์บำรุงพันธุ์สุกรผลิตมากเกินกว่านี้ ก็จะจำหน่ายไม่หมด

2. การผลิตสุกรพันธุ์แท้ขึ้นอยู่กับภาวะทางตลาดเป็นเรื่องใหญ่ ปีใดตลาดสุกรไม่ดีการผลิตสุกรพันธุ์แท้จะเลวลงด้วย กล่าวคือ ทางศูนย์จะทิ้งระยะการผสมพันธุ์ระหว่างครอกต่อครอกให้เนิ่นนานออกไป เอาใจใส่เลี้ยงดูน้อยลง ทำให้ได้ลูกหย่านมจำนวนต่ำลง น้ำหนักลดลง ปีใดจำหน่ายลูกสุกรได้ดี ก็ผสมดีขึ้น เอาใจใส่เลี้ยงดูดีขึ้น ได้ลูกสุกรต่อครอกมากขึ้น

3. จากผลเฉลี่ยของตัวเลขชี้ให้เห็นว่าการผลิตลูกสุกรพันธุ์แท้ในบ้านเรายังมีน้ำหนักต่ำกว่าของต่างประเทศมาก เช่นในต่างประเทศน้ำหนักสุกรหย่านมเฉลี่ยได้ถึง 18 ก.ก. แต่ของเราได้เพียงประมาณ 12 ก.ก. เท่านั้น ทำให้โอกาสที่จะเลี้ยงรอดในช่วงต่อไปต่ำกว่าที่ควร การให้น้ำนมของแม่สุกรก็เช่นเดียวกัน น้ำหนักเฉลี่ยของลูกสุกรเมื่ออายุ 3 สัปดาห์ ได้ประมาณ 5 ก.ก. เท่านั้น ซึ่งควรจะทำได้ถึง 8 ก.ก. เหตุนี้จึงประมาณได้ว่าการเลี้ยงดูสุกรในบ้านเรายังจะต้องแก้ไขอีกมาก

4. จำนวนลูกเมื่อเกิดและหย่านม แม้จะยังไม่ดีเท่าของต่างประเทศแต่ก็อยู่ในขั้นที่น่าพอใจ กล่าวคือ พันธุ์ลาร์จไวท์เกิด 9 ตัว หย่านม 8 ตัว ส่วนพันธุ์ดูร็อคเจอร์ซี่เกิด 8 ตัว หย่านม 6–7 ตัว แต่ถ้าหากพิจารณาถึงตัวเลขบางครอกของบางเล้าแล้วจะเห็นได้ว่ามีตัวเลขที่ต่ำมากมาทำให้ผลเฉลี่ยทั้งประเทศต่ำลงคือในปี 2502 นั้น มีแม่สุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ที่ให้ลูกหย่านมต่ำไม่ถึง 6 ตัว เป็นจำนวน 14 ครอก เฉลี่ยได้ครอกละ 3.7 ตัว และพันธุ์ดูร็อคเจอร์ซี่มีจำนวนถึง 34 ครอกที่เฉลี่ยได้ครอกละ 3.7 ตัว อย่างไรก็ตามมีเล้าดี ๆ หลายเล้าที่สามารถทำสถิติได้ดีเท่ากับสถิติในต่าง

ประเทศ หากตัดเล้าและแม่ที่ให้ลูกหย่านมไม่ถึงครอกละ 6 ตัว ออกจากสถิติรวมแล้ว ตัวเลขจะสูงขึ้นอีกมาก

ในด้านความสามารถให้ลูกดกของแม่สุกรนี้ มีการถ่ายทอดไปยังลูกหลานได้ต่ำมาก หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าจะหาแม่ที่ให้ลูกดกดีกว่าบรรพบุรุษนั้นยากมาก จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่เกษตรกรจะต้องพยายามเลือกพ่อพันธุ์แม่พันธุ์เพื่อเก็บไว้ทำพันธุ์ต่อไปนั้น จากแม่-ย่า-ยายที่มีประวัติให้ลูกดกมาแล้วอย่างดี และหากพบแม่ใดที่คัดไว้ให้ลูกไม่ดก (ทั้ง ๆ ที่การเลี้ยงดูเอาใจใส่และอาหารดี) เท่าที่แม่-ย่า-ยายของมันเคยให้แล้วก็ควรจะคัดออกทันที ไม่ควรเก็บไว้ใช้ทำพันธุ์ต่อไป อันจะเป็นเหตุให้ถ่ายทอดการให้ลูกไม่ดกในชั่วต่อไปอีก การจัดหาพ่อพันธุ์คนละสายเลือดมาใช้ผสมแม่สุกรในฝูงอยู่เสมอจะช่วยให้ผลการให้ลูกดกมีเพิ่มขึ้นได้อีกทางหนึ่ง อย่างไรก็ตามในเรื่องการให้ลูกดกของแม่สุกรนั้น พบว่ามีแม่สุกรจำนวนไม่น้อยที่ให้ลูกเมื่อเกิด 14—15 ตัว แต่ก็ทำให้ได้ลูกเมื่อเกิดมีขนาดเล็กและเลี้ยงให้รอดได้ยาก จำนวนลูกหย่านมจึงน้อยลงไปด้วย แม่ที่ให้ลูกดกเช่นนี้ สมควรเก็บไว้ทำพันธุ์ต่อไปแต่ควรแก้ไขโดยผสมเพียงครั้งเดียว เมื่อแม่สุกรเป็นสัดแทนการผสมซ้ำและเก็บลูกหลานไว้ทำพันธุ์ต่อไป การเลี้ยงดูให้ได้ลูกเมื่อเกิดมีน้ำหนักสูงเกินไป (ตัวใหญ่) ก็เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้แม่สุกรคลอดลูกยาก อาจเป็นอันตรายหรือมิฉะนั้นก็เป็นไข้ทำให้น้ำนมลดและได้ลูกหย่านมน้อยลงเช่นกัน เราจึงไม่มุ่งหวังให้น้ำหนักเมื่อเกิดและขนาดของครอกสูงเกินไป

5. ในระยะแรก ๆ นั้นปรากฏว่ามีลูกสุกรตายแรกเกิดและตายซาก (เน่าดำมาแต่ในท้อง) ค่อนข้างมาก หลังจากที่ได้เพิ่มวิตามิน บี 2 และ บี 12 ลงในอาหารสุกรพันธุ์แล้ว อาการดังกล่าวได้หายไป ผลรวมการผลิตในระยะ 5 ปีหลัง สำหรับพันธุ์ลาร์จไวท์ดีขึ้นกว่าระยะ 5 ปีก่อน คือระหว่างปี 2503—2507 หย่านมได้ครอกละ 7.5 ตัว แต่ระหว่างปี 2508—2512 หย่านมได้ครอกละ 7.9 ตัว น้ำหนักครอกเมื่อหย่านมก็เพิ่มขึ้นจาก 88.2 เป็น 100.1 ก.ก. ส่วนพันธุ์ดูร็อคเจอร์ซี่จำนวนหย่านมมิได้เพิ่มขึ้นคง 6.6 ตัว เท่าเดิม แต่น้ำหนักเมื่อหย่านมทั้งครอกเพิ่มขึ้นจาก 71.7 ก.ก. เป็น 77.5 ก.ก. อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาการผลิตกลับเพิ่มขึ้นทั้งพันธุ์ลาร์จไวท์และพันธุ์

ดูร็อคเจอร์ซี่ กล่าวคือ ในช่วงระยะ 5 ปี ระหว่าง 2503–2507 ลาร์จไวท์ใช้เวลาผลิตครอกละ 145 วัน แต่ 5 ปีหลังระหว่าง 2508–2512 นั้นใช้เวลาเพิ่มขึ้นเป็น 210 วัน ส่วนพันธุ์ดูร็อคเจอร์ซี่ เพิ่มเวลามากขึ้นจาก 203 วัน เป็น 223 วัน ทั้งนี้เป็นผลจากการทอดระยะเวลาการผลิตให้เนิ่นนานออกไปเพื่อรอโอกาสผลิต และจำหน่ายสุกรเมื่อราคาในท้องตลาดสูงขึ้น

ตัวเลขการผลิตสุกรพันธุ์แท้ดังที่กล่าวถึง และนำมาแสดงไว้ ณ ที่นี้ หาใช่ตัวเลขที่นักวิจัยชั้นสูงจะถอดออกไปทำการวิจัยเปรียบเทียบเพื่อบ่งชี้ผลทางสถิติสำหรับการวิจารณ์ผลตามแนวทางของสถิติวิจัยแต่อย่างใดไม่ เพราะหากจะดำเนินการเปรียบเทียบทางสถิติอย่างแท้จริงแล้ว ที่มาของตัวเลขย่อมต้องเก็บมาจากการวางแผนการทดลองเป็น Treatment ที่สามารถควบคุมได้ ตัวเลขสรุปผลการผลิตสุกรที่ปรากฏในชั้นนี้จะเปรียบเทียบว่าก้าวหน้าหรือไม่นั้นยังกำหนดแน่ไม่ได้ เพราะเป็นการแสดงคลุมไปถึงการเลี้ยงสุกรพันธุ์แท้ของศูนย์ฯ สถานีฯ ที่เกี่ยวข้องกับพันธุ์ สภาพสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รวมทั้งการตลาดซึ่งบางปีก็ซบเซา และเก็บผลจากการรายงานได้น้อยและบกพร่องไม่สมบูรณ์ดังหวัง การวิจัยเปรียบเทียบผลผลิตระหว่างคอก (เล้า), ศูนย์ฯ, สถานี หรือจะอ่านตัวเลขให้ตลอดไปจนถึงสภาวะทางตลาดของสุกร น่าจะมีส่วนถูกต้องกว่าการเก็บตัวเลขมาเปรียบเทียบถึงการก้าวหน้าหรือไม่ก้าวหน้าเสียอีก ในทำนองเดียวกัน ถ้าจะถือว่าตัวเลขที่นำมาแสดงเหล่านี้เป็นผลของการเปรียบเทียบการคัดเลือกพันธุ์ก็เป็นการผิดพลาดอย่างมาก หากผู้อ่านได้เข้าใจถึงอรรถาธิบายมาตั้งแต่ต้น เพราะในการคัดเลือกพันธุ์นั้นย่อมจะต้องมีตัวเลขผลผลิต หรือความสามารถของตัวมันกับแม่พันธุ์พ่อพันธุ์,ยาย—ย่า, ปู่—ตา ในแต่ละชั่ว ตามหลักวิชาและวิธีการของการผสมพันธุ์และการคัดเลือกพันธุ์ แต่ก็ไม่น่าจะจัดทำเพราะเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า heritability ในด้านการให้ลูกของสุกรนี้ต่ำมาก สมควรจะใช้ประวัติการให้ลูกดังได้กล่าวมาแล้วมากกว่า

ในด้านการเก็บตัวเลขของนักวิจัยทั่ว ๆ ไปนั้น ตัวเลขบางชุดหากเก็บมาถูกวิธี การเพื่อวิเคราะห์ในเรื่องนั้นก็เป็นการสนับสนุนวิชาการที่ถูกทาง หากเก็บมาผิด

วิธีก็อาจทำให้นักวิจัยเขวออกนอกทางได้ หากนักวิจัยอื่นพบตัวเลขของใครเขวออกนอกทางโดยไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นเช่นที่วิเคราะห์ไว้เดิมแล้ว ควรจะวางแนวทางเก็บตัวเลขขึ้นใหม่แล้ววิเคราะห์ตัวเลขใหม่นั้นยืนยันผล หาใช่เก็บตัวเลขรายงานอย่างหนึ่งไปวิจัยอีกอย่างหนึ่งโดยไม่มีความรู้ความเข้าใจในตัวเลขนั้นอย่างแท้จริง

จุดมุ่งหมายในการสรุปผลการผลิตสุกรพันธุ์แท้ในประเทศนี้ ก็เพื่อให้ประชาชนทั่ว ๆ ไปเข้าใจว่า ความสามารถในการผลิตสุกรโดยเฉลี่ยจากทุกศูนย์ ฯ และทุกสถานีฯ มีอยู่เท่าใดเท่านั้น.

The Purebred Pig Production in Thailand

ABSTRACT

It was estimated that 3,600 boars are served to sows for pork production. The total of 1/3 or 1200 pedigree boars are therefore to be replaced annually, as estimated one boar can serve for 3 years. According to the mentioned boars, about 1,000,000 slaughtered hogs are annually produced, The Government Pig Breeding Stations and The Government Sponsored Pig Breeding Centers which were erected throughout the country, are the famous producers of those pedigree boars.

The pure breeds used in this program are Large White and Duroc. From 1965 to 1969 The Government Pig Breeding Stations and The Government Sponsored Pig Breeding Centers produced 783 littérs of the pedigree Large White with the average of 9 heads born and 8 heads weaned per litter and 802 litters of the Duroc averaging 8 born and 6–7 weaned per litter as shown in the following table.

Breeds / year	No.of Litter	Born		3 weeks		8 weeks		litter interval
		No.	wt.	No.	wt.	No.	wt.	
Large White								
1960–1964	729	9.4	12.2	8.2	39.1	7.5	88.3	195
1965	181	9.6	13.0	8.4	46.2	8.0	106.6	191
1966	183	8.2	10.9	7.7	39.8	7.3	79.9	199
1967	101	9.3	12.7	8.7	45.1	8.5	107.7	227
1968	163	9.1	11.5	8.0	39.4	7.8	92.7	217
1969	155	9.4	12.1	8.3	39.9	8.3	98.0	223
1965–1969	783	9.1	12.0	8.2	41.9	7.9	100.1	210
Duroc Jersey								
1960–1964	882	8.8	10.8	6.9	28.9	6.6	71.7	203
1965	209	8.1	10.3	7.0	30.2	6.7	73.9	191
1966	168	7.6	9.3	5.9	28.8	5.8	70.8	234
1967	154	8.1	9.9	7.0	31.7	6.8	74.8	218
1968	145	8.1	9.9	7.3	35.4	7.2	91.5	227
1969	126	7.5	9.8	6.8	31.0	6.6	79.3	253
1965–1969	802	7.9	9.9	6.8	31.3	6.6	77.5	223